

[Finansministeren.]

tionsret over, er dette jo positivt forkert. Det ærede medlem nævnte, at hertil hørte statslån. Her er ikke tale om, at man ved at optage statslån berøver mennesker nogen dispositionsret over penge. Det, der er foreslået, er en bemyndigelse til at optage lån. Det er en fuldkommen frivillig sag, om man vil tegne disse obligationer, eller man ikke vil tegne dem. Der er derfor lige så lidt tale om en berøvelse af dispositionsretten over penge, som der vil være tale om det, hvis det ærede medlem går ind i en butik og køber en eller anden ting, den være sig beskattet eller ubeskattet.

Det ærede medlem talte om de store indirekte skatter, vi har her i landet. Hvad han derimod ikke talte om, men hvad jeg synes han burde have talt om, navnlig når han ved — og det havde han utvivlsomt ikke glemt —, at der er mikrofon på i aften, det var alle de ting, som borgerne får af det offentlige, og som bl. a. finansieres af disse indirekte skatter. Jeg skal bl. a. nævne skoler, som det ærede medlem jo kender særdeles godt, jeg skal nævne hospitaler, vejrvesen og meget andet, som vi gerne vil have, men som ikke kan fås gratis.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen... (*Gregersen*: Hvad med vægtafgiften?). Vægtafgiften på biler er efter min mening en rimelig foranstaltning (*Gregersen*: Det, jeg sagde, da jeg blev afbrudt?).

Formanden: Det ærede medlem må ikke afbryde.

Finansministeren (Thorkil Kristensen): Jeg beder det ærede medlem undskylde. Jeg er glad for at få lejlighed til at tilføje, at den afbrydelse, der lød fra salen, da det ærede medlem talte om vægtafgiften, var fejlagtig. Det ærede medlem havde ret på dette specielle punkt. Det er kun rutebiler, der er fritaget, og jeg beder det ærede medlem modtage en undskyldning, fordi han på dette punkt blev afbrudt. Men hvad vægtafgiften iøvrigt angår, finder jeg anledning til at sige, at denne afgift jo ikke er forhøjet i mange år, til trods for at prisniveauet er fordoblet.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen fremsatte en lang række udtalelser om mange ting, der spændte vidt udover de foreliggende lovforslag. Det synes jeg ikke der er nogen anledning for mig til at komme ind på, så meget mindre som vi har haft mange debatter af generel øko-

nomisk og politisk karakter i de sidste måneder.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen udtalte, at jeg fornylig havde sagt, at foranstaltningerne ville reducere smør- og margarineforbruget til det omfang, det havde før rationeringens ophævelse. Hertil må jeg sige, at det var ikke sådan, jeg udtalte mig. Jeg sagde, at når vi får gennemført disse foranstaltninger, må man, hvis man udvider sit forbrug på nogle områder, indskrænke sit forbrug på andre områder. Om forbruget går fra den ene vare til den anden, kan man ikke sige noget generelt om, men det er heller ikke afgørende for helheden.

Jeg finder ingen anledning til at gøre yderligere bemærkninger. Det forekommer mig, at denne debat i sin helhed har været af samme karakter som de forhandlinger, der er ført i udvalget, og jeg venter nu, at det vil lykkes udvalget ved sit fortsatte arbejde at afslutte behandlingen af disse forbrugsafgifter, sådan at de kan være færdigbehandlet i løbet af i morgen, så vi kan få ro på dette område. Jeg tror, det haster meget at få den usunde hamstring bragt til ophør, som har fundet sted her i landet i den tid, da man ikke vidste, hvad der ville komme.

Jeg skal anbefale lovforslagene til fortsat hurtig og velvillig behandling.

Aksel Larsen: Det gik, som jeg ventede, i to henseender. De partier, som har ansvaret for disse forslag, eller som helt eller delvis vil medvirke til at få dem gennemført, ønsker at gøre denne offentlige debat i tinget så kortfattet som muligt af grunde, enhver forstår, og den eneste repræsentant for disse forligspartier, der overhovedet har haft ordet efter mig, nemlig finansministeren, nøjedes med at sige, at jeg fremdrog en lang række udtalelser, der spændte over mange ting, og det var der ikke grund til at komme nærmere ind på.

Jeg tillader mig at erindre om, hvad det var, jeg sagde, og jeg tror ikke, at det spændte videre, end den højtærede finansministers fremsættelsestale i eftermiddag. Jeg sagde: dengang Marshallplanen blev vedtaget i 1948, forsikrede de partier, der stemte for Marshalloverenskomsten, at dette ville ordne Danmarks økonomiske problemer, skabe velstand og bedre kår for befolkningen o. s. v. Jeg sagde senere: når man i medfør af Marshallplanen og Atlantpagten har gennem-